

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a Mgr. Jany Jurečkové v právní věci žalobce: **Ing. J. Š.**, zastoupeného JUDr. Ivo Palkoskou, advokátem, se sídlem Kleinerova 24, Kladno, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 3. 2012, sp. zn. SZ 005166/2012/KUSK REG/Kt, č. j. 058142/2012/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2011, č. j. 47 A 24/2012 - 59, **o námitce podjatosti**

**t a k t o :**

**Soudce JUDr. Petr Průcha není vyloučen z projednávání věci sp. zn. 6 As 206/2014.**

### **O d ů v o d n ě n í :**

[1] Rozhodnutím Městského úřadu v Dobřichovicích, stavební úřad, ze dne 2. 11. 2011, č. j. 720/05-R, v řízení týkajícím se nepovolené změny stavby, bylo stavebníku (žalobci), nařízeno odstranit změnu přístavby a stavebních úprav zahradního domku „objektu pro letní ubytování“. Současně stavební úřad stanovil podmínky pro odstraňování stavby. Odvolání žalobce žalovaný shora uvedeným rozhodnutím ze dne 9. 3. 2012 zamítl. Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce (stěžovatel) žalobou, o níž Krajský soud v Praze rozhodl napadeným rozsudkem.

[2] Stěžovatel podal proti zamítavému rozsudku kasační stížnost, která byla v souladu s rozvrhem práce Nejvyššího správního soudu přidělena k rozhodnutí šestému senátu pod spisovou značkou 6 As 206/2014. Stěžovatel byl poučen o právu namítnout podjatost soudců ve lhůtě jednoho týdne. Vyrozumění bylo stěžovateli doručeno 29. 8. 2014. V poskytnuté lhůtě stěžovatel namítl podjatost soudce JUDr. Petra Průchy.

[3] Podanou námitku podjatosti stěžovatel odůvodnil tím, že soudce JUDr. Petr Průcha rozhodoval ve věci žalobce, která byla u Nejvyššího správního soudu projednávána pod sp. zn. 4 As 33/2003, přičemž se jednalo o stejnou záležitost správního řízení před Stavebním úřadem Dobřichovice. Řízení se týkalo dodatečného povolení stavby respektive odstranění změn přístavby. S odkazem na rozhodnutí soudu ze dne 2. 9. 2004, č.

j. Nao 13/2004, je, dle názoru stěžovatele, nutné považovat soudce JUDr. Petra Průchu za soudce, který procesně působil v předchozím soudním řízení a podle § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) za formálně i materiálně z nynějšího řízení vyloučeného.

[4] Dotčený soudce uvedl, že nemá k projednávané věci, účastníkům řízení i jejich zástupcům poměr, který by mohl vést k pochybnostem o jeho nepodjatosti. Důvod vyloučení podle § 8 s. ř. s. nedopadá na situace, kdy se táž věc po zrušení a vrácení napadeného rozsudku v řízení o kasační stížnosti k novému projednání vrací k Nejvyššímu správnímu soudu. Důvodem vyloučení by mohlo být, pokud by soudce Nejvyššího správního soudu případně předtím rozhodoval v dané věci jako soudce krajského soudu.

[5] Ze spisového materiálu se podává, že původně stavební úřad rozhodnutím ze dne 26. 1. 1996, č. j. výst. 13/96, povolil k žádosti stěžovatele a p. D. Š. ve sloučeném územním a stavebním řízení stavbu bazénu a objektu pro letní ubytování. Stavba však byla provedena v rozporu s tímto povolením a stavebník v žádosti ze dne 26. 4. 2000 požadoval povolení změny oproti stavebnímu povolení z roku 1996. Dne 20. 11. 2000 pod č. j. výs. 540/00 vydal stavební úřad rozhodnutí, kterým jednak udělil výjimku z § 50 odst. 8 vyhl. č. 138/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, dále byly dodatečně povoleny „stavební úpravy spojené s přístavbou části objektu zahradního domku“, bylo povoleno užívání stavby a bylo rozhodnuto o námitkách účastníků řízení. K odvolání Okresní úřad Praha - západ toto rozhodnutí změnil a provedl další úpravy výroků rozhodnutí. Rozsudkem ze dne 4. 6. 2003, sp. zn. 28 Ca 176/2001, Městský soud v Praze k žalobě Ing. arch. M. T. (vlastníka sousední nemovitosti) zrušil rozhodnutí Okresního úřadu Praha - západ a věc vrátil k dalšímu řízení. Stěžovatel, v procesní pozici zúčastněné osoby, podal proti rozhodnutí městského soudu kasační stížnost, jíž Nejvyšší správní soud zamítl rozsudkem ze dne 18. 2. 2005, č. j. 4 As 33/2003 - 106. JUDr. Průcha byl členem senátu, který o kasační stížnosti rozhodl.

[6] Ústavní zásada, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, zakotvená v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, je jedním z pilířů práva na spravedlivý proces, obecně zakotveného v článku 36 Listiny. K vyústěním zásady práva na zákonného soudce je i předvídatelnost a transparentnost obsazení soudu na základě rozvrhu práce. (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 200/98). Ačkoli rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2004, č. j. Nao 13/2004, jehož se stěžovatel dovolává, stanoví požadavek extenzivního výkladu § 8 odst. 1 s. ř. s., pokud jde o podjatost soudce, který o věci rozhodoval v předchozím soudním řízení s tím, že je třeba zohlednit věcnou, nikoli pouze formální souvislost předmětných řízení, musí být zákaz odnětí zákonnému soudci při interpretaci uvedeného ustanovení prioritní. Vyloučení soudce z projednávání věci tak musí být vždy rozhodnutím výjimečným.

[7] Stěžovatel dovozuje, že „předchozí soudní řízení“ zahrnuje nejen řízení před správním soudem (míněno patrně úřadem) a u krajského soudu, ale i soudní řízení o kasační stížnosti. I když to ve vznesené námitce výslovně neuvádí, lze dovodit, že stěžovatel namítá vztah soudce JUDr. Petra Průchy k projednávané věci z materiálního hlediska, neboť tím, že o kasační stížnosti podané v témže stavebním řízení, již dříve rozhodoval, projevil svůj náhled na věc a nemůže již rozhodovat nestranně.

[8] Argumentace stěžovatele není případná a rovněž není přílehlavé použití rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, na které se odvolává. Podle zmiňovaného rozhodnutí ze dne 2. 9. 2004, č. j. Nao 13/2004 – 54: „[s]oudce vyloučený podle ustanovení § 8 odst. 1 věty druhé s. ř. s. je ten, který procesně působil v předchozím soudním řízení v takovém kvalitativním a kvantitativním rozsahu, kdy již získal o věci vědomost té povahy, jež vyvolává ve svých důsledcích pochybnost o soudcově nestrannosti. Pojem předchozího soudního řízení je nutno v daném případě vyložit materiálně, tedy s ohledem na konkrétní a přímou souvztažnost a věcnou souvislost předmětných řízení.“

[9] Jak vyplývá z již samotného znění citovaného zákonného ustanovení, pojem „předchozí soudní řízení“, je určen instančně. Soud odkazuje na rozhodnutí ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003, publikováno ve sbírce NSS č. 53/2004, podle kterého: „[p]odíl soudce na rozhodování v „předchozím soudním řízení“ ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se týká rozhodování ve stejné věci u soudu nižšího stupně; „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.“

[10] Ani požadovaný extenzivní výklad § 8 odst. 1 s. ř. s. nemůže prolomit právo účastníků na zákonného soudce. Vyloučení se, podle uvedeného ustanovení, týká těch soudců, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Pojem předchozí řízení nemíří na časově vymezené stádium řízení, ale na důsledné oddělení rozhodování v jednotlivých instancích správního řízení. Citované zákonné ustanovení předvídá pochybnosti o nestrannosti soudce, který v důsledku svého předchozího procesního působení, při rozhodování v nižším stupni řízení, získal o věci samé kvalifikovanou povědomost. Soudce, jehož podjatost je namítána, se relevantním způsobem neseznámil s věcí samou v rámci rozhodování správního orgánu nebo soudu nižšího stupně, ale v řízení o kasační stížnosti, která časově předcházela kasační stížnost stěžovatelem nyní podanou.

[10] Skutečnost, že se již dříve v průběhu řízení, avšak před soudem téže instance, soudce seznámil se skutkovými okolnostmi i právní argumentací účastníků ve věci, nezakládá sama o sobě důvody pro závěr o jeho podjatosti. Jelikož důvody pro vyloučení soud neshledává, rozhodl, že soudce JUDr. Petr Průcha z projednání věci vyloučen není.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2014

JUDr. Marie Žišková  
předsedkyně senátu